

ladte af Venstrereformpartiets Flertal paa denne Sag. Det vilde have været mig en Glæde, om den nuværende Forsvarsminister den Gang havde sagt til sine Venner, at saadant noget kunde man ikke gøre, thi det var ganske meningsløst. Det vilde da maaske ogsaa være lykkedes at faa det ærede Medlem for Løvel ud af det ærede Medlem for Ringstedes (Zahle) Klør i den Tid.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der i øvrigt er draget frem baade i Gaar og i Dag om, hvad der er foregaaet i Venstrereformpartiets Partimøder — det har jeg jo intet Kendskab til og skal altsaa ikke omtale —, men det ærede Medlem for Løvel begyndte i Gaar med at sige, at mod dette Forslag kunde der ikke fremkomme saglige, kun politiske Indvendinger. Jeg har samme Respekt for det ærede Medlem og hans Dømmekraft, som blev aabenbaret i Gaar af det ærede Medlem for Assens (Berntsen), bevares vel, men Autoritetstroen er nu alligevel ikke saa stor i denne Verden, at man jo ikke nok kan have en anden Opfattelse. Selv om det ærede Medlem siger, at et Forslag er uangribeligt fra et sagligt Standpunkt, kan man dog nok have den Opfattelse, at han ikke kan have ganske Ret. Det glæder mig i øvrigt at høre, at det ærede Medlem ved hele den Maade, hvorpaa han sagde dette, tydeligt tilkendegav, at Forslaget af den Natur bør behandles sagligt, ikke politisk. Behandler man dem politisk, saa retter man et Stød mod Ministeriet, og et Stød mod et Ministerium bør man ikke rette paa saadanne Sager. Denne Vending i det ærede Medlems politiske Standpunkt og politiske Taktik glæder det mig i høj Grad at være Vidne til. Men selvfølgelig kan man mod ethvert Forslag rette saglige Indvendinger, og det ærede Reformparti og Ministeriet behøve vel ikke at være saa nervøse, at de betragte det som en stor Forbrydelse, at man retter Indvendinger mod et saadant Forslag, ogsaa naar Forslaget i øvrigt anses for at være saa godt, at man, selv om det ikke bliver ændret, agter med Glæde at give det sin Stemme.

Jeg kan fra først til sidst slutte mig til de Udtalelser, som min ærede Sidemand til højre (Martin Madsen) fremsatte om Forslaget. Man kunde maaske nok nære nogen Tvivl om — idet den højtærede Ministers Begrundelse af Forslaget i øvrigt er ganske rigtig —, hvorvidt disse Onder afhjælpes paa den Maade, hvorpaa de her foreslaas afhjulpne. Ministeren gør i Mo-

tiverne opmærksom paa, og jeg tror, at det er ganske rigtigt, at der ikke er tilstrækkeligt mange, der ville træde ind i Premierløjtnantsklassen, og deraf drager den ærede Minister den Slutning, at der her er en Nødstilstand til Stede, som maa afhjælpes, og han foreslaar at hjælpe derpaa ved at forhøje Lønningerne for Premierløjtnanterne. Man kan dog naturligvis nok være noget i Tvivl om, hvorvidt Ondet derved vil være afhjulpet, thi det er jo muligt, at unge Mænd have nogen Uvillie mod at gaa ind i Officerskorpset, ikke fordi Lønningerne i Premierløjtnantsklassen ere saa smaa, men fordi Lønningerne ere saa smaa højere oppe, at Officersstillingen ikke i Fremtiden for en stor Del af Livet byder saadanne Kaar, at de kunne staa sig derved. Dette er jo en ganske naturlig Betragtning, og det er derfor ganske naturligt, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) henviser til, at Kaptajnslønningerne ere overmaade smaa, naar man tager Hensyn til de Udgifter, der falde paa Mænd i den Alder, i hvilken Kaptajner i Almindelighed ere, og det er meget muligt, at det Onde, det gælder om at afhjælpe, i nok saa høj Grad vilde blive afhjulpet, om man gik til en Forhøjelse der.

Der er ogsaa andre Steder inden for Militæretaten lignende lave Lønninger, som kunde trænge til Forbedring. Jeg sigter her bl. a. til Lægekorpset, ikke mindst til Skibslægekorpset. Vi have jo en Mærkelighed endnu højere oppe i Etaten, nemlig den, at Oberster og Oberstløjtnanter lønnes ens, skønt Obersterne ere Oberstløjtnanternes foresatte. Naar man ønsker at forfremme en dygtig Officer, kan det meget let hænde, at Regimentschefen, Obersten, har en lavere Lønning end de ham undergivne Oberstløjtnanter, hvilket jo i og for sig er ganske meningsløst. Der have vi jo et andet Forhold, hvor det nok kunde anses for ganske rimeligt at foretage nogen Forandring. Jeg haaber derfor, at det ikke maa blive betragtet som nogen Forbrydelse af os, som ere valgte til Folkets Repræsentanter, at vi tillade os at gøre nogle Bemærkninger saavel om det fremsatte Forslags Indhold som om dets Motiver. Naar nu den højtærede Minister har ment, at Ondet kunde hæves ad den Vej, han her har fremsat Forslag om, saa vil jeg udtale Haabet om, at Ministeren her har set rigtigt, og at vi ved at forhøje Lønningerne paa den af ham foreslaaede Maade kunde faa dette Onde hævet, idet